

Ocena rozprawy doktorskiej

lekarza medycyny Wojciecha Nierodzińskiego nt. „Efekt i skuteczność metody termolezji pulsacyjnej monopolarnej w leczeniu bólu przewlekłego u kobiet z osteoartrozą stawu kolanowego.

Zespoły bólowe towarzyszące zwyrodnieniowej chorobie stawów są trudne do leczenia z uwagi na brak postępowania terapeutycznego, które w skuteczny sposób jest w stanie zahamować lub spowolnić rozwój tej patologii. Z uwagi na fakt, iż ból towarzyszący osteoartrozie, jest właśnie tym czynnikiem, który w istotnym stopniu ogranicza funkcjonowanie pacjentów w obszarze zawodowym, społecznym i rodzinnym, skuteczne postępowanie przeciwbólowe staje się jednym z podstawowych działań terapeutycznych. Farmakoterapia stosowana w postępowaniu przeciwbólowym jest związana z istotnym ryzykiem wystąpienia działań niepożądanych, dlatego też wprowadzenie do tego postępowania termolezji pulsacyjnej wykonywanej m. in. w zakresie stawu kolanowego stworzyło interesującą alternatywę terapeutyczną.

Do tego niezwykle interesującego i ważnego klinicznie zagadnienia odnosi się Doktorant w swojej rozprawie doktorskiej.

Rozprawa zawiera 81 stron, 21 rycin i 12 tabel. Praca ma układ typowy dla tego typu opracowań. Podzielona została na 5 rozdziałów, ponad to zawiera streszczenia, załączniki oraz spis piśmiennictwa - 157 starannie dobranych pozycji.

Wstęp pracy, przedstawiony na 15 stronach, zapoznaje czytelnika z problematyką zarówno mechanizmami powstawania zjawiska bólu, jak i epidemiologii choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych oraz patofizjologicznymi podstawami leżącymi u podłoża bólu towarzyszącego chorobie zwyrodnieniowej. W rozdziale tym Doktorant szczegółowo omówił także fizyczne aspekty przepływu prądu elektrycznego, ze szczegółową analizą tych zagadnień w odniesieniu do termolezji. Ponad to omówiono również mechanizmy analgetycznego działania termolezji pulsacyjnej monopolarnej. Należy podkreślić, że zagadnienia te zostały omówione w sposób szczegółowy i zgodnie ze współczesną wiedzą.

Celem ocenianej pracy była wielokierunkowa analiza dotycząca :

1. Oceny zastosowania metody termolezji pulsacyjnej w leczeniu bólu towarzyszącego chorobie zwyrodnieniowej stawu kolanowego u kobiet
2. Analiza skuteczności tej metody w zależności od czynników warunkujących jej występowanie, czasu trwania osteoartrozy, obrazu zmian radiologicznych, rodzaju leków podawanych dostawowo podczas zabiegu oraz czasu trwania zabiegu.
3. Ocena długości utrzymywania się efektu terapeutycznego w zależności od czasu trwania zabiegu.

Badaniem objęto grupę 103 pacjentek, hospitalizowanych z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych. W rozdziale "Materiał i metody" przedstawiono w sposób czytelny i przekonujący metodologię przeprowadzonych badań, co warunkuje istotną wartość i rzetelność wyników oraz opisano główne kierunki analizy wyników przeprowadzonych badań. Zarówno kryteria włączenia i wykluczenia z badania, parametry badane, jak i metody statystyczne, wykorzystane w badaniach Doktoranta, zostały wybrane prawidłowo, a ich zastosowanie warunkowało uzyskanie wiarygodnych

wyników. Należy podkreślić, iż o bardzo dużej wartości poznawczej przeprowadzonych badań stanowi także fakt, że Doktorant dokonał wielokierunkowej analizy badanych parametrów istotnych dla praktyki klinicznej, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów działania zastosowanej metody terapeutycznej oraz możliwości modyfikacji efektu terapeutycznego termolezji poprzez zastosowanie dostawowego podania leków.

W świetle powyższych rozważań, uzyskane przez Doktoranta wyniki badań są bardzo interesujące, bowiem wykazał On między innymi, zarówno korelację pomiędzy skutecznością terapeutyczną zabiegu termolezji pulsacyjnej a czasem trwania zabiegu, jak i wzrost skuteczności termolezji u pacjentek, u których stosowano także dostawowe podanie bupiwakainy. Efekt ten jest prawdopodobnie następstwem modyfikacji przez ten lek wrażliwości nocycceptorów zlokalizowanych w pierwotnych zakończeniach nerwowych i tym samym nasilenia działania przeciwbólowego samej termolezji pulsacyjnej. . Interesujące są również wyniki obserwacji dotyczące wzrostu skuteczności termolezji u pacjentek palących tytoń, co można wiązać z aktywacją przez zabieg termolezji, przywspółczulnego komponentu antynocyccepcji będącego wynikiem pobudzenia receptorów nikotynowych nACh.

Należy podkreślić, że wyniki tych badań są bardzo ważne dla praktyki klinicznej bowiem udowadniają, że zastosowanie metody termolezji pulsacyjnej monopolarnej jest skuteczną metodą terapeutyczną u pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów kolanowych i stanowią ważną alternatywę terapeutyczną dla farmakologicznego postępowania przeciwbólowego obarczonego możliwością wystąpienia istotnych działań niepożądanych, zwłaszcza w grupie pacjentów w wieku starszym.

Pragnę podkreślić, że interpretację wyników Doktorant przeprowadził bardzo starannie i rzetelnie.

Dyskusja jest napisana poprawnie i co najistotniejsze – przejrzysto, jakkolwiek przygotowując pracę do publikacji Doktorant powinien, precyzyjnie

opisane mechanizmy działania termolezji, zamieścić we Wstępie. Natomiast należy podkreślić, że Doktorant bardzo wnikliwie analizuje/dyskutuje wyniki uzyskane w badaniach własnych, w oparciu o właściwie dobrane pozycje piśmiennictwa.

Wysunięte przez Doktoranta wnioski są spójne z postawionym celami pracy oraz wynikami przeprowadzonych badań. Rozprawa doktorska jest napisana poprawnym językiem w sposób przejrzysty i zrozumiały, a Doktorant wykazał się umiejętnością zaprogramowania badań i ich przeprowadzenia w oparciu o właściwą metodykę, oraz umiejętnością interpretowania uzyskanych wyników i posługiwania się piśmiennictwem. W pracy znalazłem kilka „niefortunnych” sformułowań językowych, które jednakże nie umniejszają mojej wysokiej oceny całości rozprawy doktorskiej, która wg mnie wnosi istotne elementy zarówno poznawcze, jak i ważne z punktu widzenia praktyki klinicznej.

Uważam, że przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska lekarza medycyny Wojciecha Nierodzińskiego nt. *„Efekt i skuteczność metody termolezji pulsacyjnej monopolarnej w leczeniu bólu przewlekłego u kobiet z osteoartrozą stawu kolanowego”*, spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.), przeto mam zaszczyt wnosić do Wysokiej Rady Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Zabrze, Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, o dopuszczenie lekarza medycyny Wojciecha Nierodzińskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Klinika Intensywnej Terapii Interdyscyplinarnej UJ CM

prof. dr hab. med. Jerzy Wordliczek
Kierownik